1440 גל

(1)

איסור סניף לקס / (1)

בתי יומות (קידה ג') מצינו הבריתות שאינה נפלקים
לאיסור לגרוע לסנף איסורים לקס ביבמות. (1) בשרצים נאמר לא
תאכלום כי שקץ הם, ודרשו לא תאכלום (קיבו יתירה דהיו בתורה
אלהות הרבה בשרצים - רש"י). (2) בדם, דכי כל נפש אדם לא תאכל
דם, ודרשו לא תאכלו (קיבו יתירה דהיו בתורה אלהות הרבה אבל דם.
(3) בטומאת בתים, אומר ואמר", ודרשו לרבות לדלות את הקטנים
ביבמות. והגמ' שם אומרת שיש צורך בשאר הנפלאים, לרבות
אנשות לאמור כמוך טורך ממשנה. ונ"ל להקן עמ' ג' נמצא הדברים

ובשאר איסורי תורה, לדעת כל הראשונים, ניתן לאמר משאר
כפלים אלו שאיסור לסנף לקס ביבמות.

ובמ' קובץ הגירות (ובמות, אות תשכ"ב) מקי אחרי יש צורך
בנפלאים הללו, דבריבת איסור סנה לקס, ואין לדרש איסור של לפני עור,
דהרי קטן שאובר על איסור נמשר לעקה כמבואר בתוס' סנה דמ"ד
אות הבהמה הבראת לקטן משום עקה, ואם יש עקה הוי מכשול.
ופ' קובץ שם, כיון דסיבת האיסור שייכת אל בקטן כמו אל הגדול
ומשה איכא עקה, כמבואר בסנה שם, אלא האיסור בנוגע לבהמה שאינו
הלבר מפני שאינו לבעה הוא (כמו דנתבאר במס' נדה מז), ואם לבהמה
אבל המאכיל לאו הלכה, הלאו לה אינו אלא בהכשר אות המלבה.

x) ובהערות הישנות, קובץ הערות לבמות סימן עב אות ב

ובעיני קיים מציאות, בשאפה המקרה בלעדי, הריבוי איסור סגיה. ומושבע הוא הדין.

ובקדה שם מעיר בין הסיבות שאינה לא סברא קיים, אלא המבשיל, לא יהיו אלו מבשיל תבירו דאיכא שאינה הלכה, דשבר משלם לגמרי, והשתא נמצאה הוא מבשיל אם תבירו בהיסר דבדין, שבר משלם לגמרי בהלכתא בתר דאיכא שאינה הלכה. נו תנה סגיר דאם שייך ומוש.

ונראה עוד לומר, לפי מה אמרנו שמלאכי, דבכל בהיסר שמבשיל אם תבירו לגמרי מבשיל, ליכא לפני מרה. ובמסברא דאינה לתלה מרי בהיסר לגמרי מבשיל אם הלי איסור בדבר, אז הלי איסור מבשיל שבשל בהלכתא שלא בהיסר, אלא דבמבשיל אם בהיסר, לא הלי בהלכתא.

ובמשנה שאמר, מקרה רבים לתקנה אז, אז מתקנה בשבת ובמתן (סלק בן סלמ) לגבי אם צריך ליבטל לגו שבר בהיסר מל לפני מרה, לבמבשיל אם תבירו בהיסר שלא. ומשנה בתקנה. ד בהתלה אם יבאלו אלא לגבי ב. ג שלא. ולא סלק, הוסר שבאמת אינו נהנה בבהמה שמאלה, ואינו נהנה בבהמה שמאלה ובלי. בלי איסור שבאמת אסורה בהמה המשאלה (איסור שמאלה). ואם כן לכשמאינו אינו לוקה לעמוד בן מאלה שבאמת הן מעלו שמאלה, הרי המלה כאן דינים בשמבינים בלאלה, ובלאלה אינה נהנה מלה. ומה הבה והשלה שיש לה בלבבה על שמאב לישהלו לבלי שבאמת של בהמה שמאלה

לתלות שלגלי קיים איסור אבלות בבהמה טמאה, אך מכיון שאינו
המשיכ לגו קיים איסור אבלות בטמאה, אינו מובר לא לנקיר לגר מכאן.
ומובן לכן מגירה הגל. ד' ר' תוס' הקרבנות בשיעור כיש מס' שבת.

ולגבי שבשבילו הגזירה באיסור שלא לנקיר לגר מכאן, יש להסתכן
באיסור סכנה, לגו תבכולם לקסן, אם הוא איסור בדבר ואינו תלוי
מתעשה גזירה שאם בקסן, אז שאם איסור לגו תבכולם הוא תלוי
מתעשה מגזרה.

ועיי' רמ"ה (סי' ט"ו ב') דבר בתרגם אותנו אבלות הגל לגבי לנקיר לגר
מכאן, דבאיסור שאינו בלתי מוגדר בגמ', אלא דבקבל מוגדר, כי הוא מגדר
לנקיר לגר מכאן, הרי לגבי איסור בלגו תבכולם.

~~ולכן בסוף בלגו, באיסור לגו תבכולם הוא תלוי מתעשה גזירה~~
~~שבגבול, מלשבת הגל הגל, ויכול לנקיר לגר מכאן, כי איסור בדבר~~
~~ובתבת הגזירה בסלקת מהגדרת דבלגו נעשה באיסור אחר, ויש לגו~~
~~תלוי גזירה.~~

(ובכה מובן מה דהגזרה בתבת לגו תעשה מלאכה אתה ובשם ובגל. אם מחרו
בבן לגלגל, הרי הבן מוגדר. אולם מוגדר הגזרה לגו לעשות מלאכה מה הגל בקסן,
ומגלגל לגל מגדר סכנה. ומלבד דהגזרה בתבת באיסורים שם שבת, דמלאכה
מה הגל בקסן הוא באיסור הוא מגדר שבת) כי רמ"ה סי' ט"ו

אלו קולות שהבאנו לעיל, כיון דהקפ"ל אינו מוקדם, אלא דהוי מעשה איסור, לכאורה בכה לפני עיר לגמרי מבואר, כיון דשינוי מוקדם לא מקרי מבטל, ובעי קים לן לאלתר איסור סניף קפ"ל ויתר דהוי איסור כללי (איסור סניף) ואיסור סניף קפ"ל, ~~בשעת סניף קפ"ל הוי הלכה מעשה עבירה, ולא איסור~~ ~~בכלל~~, אפילו סניף לא איסור שבת, הוי הלכה מעשה שבת ומיקרי השבת, ומתרבה הקדר בקדרה, ולאו איסור דרבנן הוא לגמרי מגלגל מ"ד איסור סניף, ודאי איסור דרבנן הוא מלאכה אחת ונעשה הכל, אבל מ"ד איסור סניף, ודאי שאינו בעי מעשה סניף דאלאו, הוי איסור בדבר, ובעי הכתב אבל שבת, הקם סניף לא איסור שבת הוי כמעשה מלאכה בעצמו ומגלגל שבת, ואילו אנן בעינן לאו בלא תעבוד, אולם בשביעית אינו, ומעשה שבת לא מלאכה קפ"ל בשתיה, בעשייה בידים אסורה.

~~בתשלום מעשה לא הקל בעקר מעשה בלא קדר לא אלהים בעבירה הוי מעשה~~ ~~שקדים, אולם הוי איסור בשהו (בבעבשה כמלאכה - רש"י)~~ (x), אבל דם דעד הוי כבר איסור לא, ואי אשמעינן דם אולם הוי כבר אבל שרבים אינם לא ואי אשמעינן הוי יתבר אולם הוי איסור שלא מלאכה אינם לא ואי אשמעינן מלאכה, כבנים אינו בהוראה בה מבלי יתבר, אבל הוי אינם לא, בכי כל.

---

x) נו תלוי דם דעד בשבעים דינים שליהו בכבית, הוי כולה כ' בהו, ואמר נמי בפ' בתרא דמכות ריסק ל' נמלים ואחד מהן והשאיר כבית ומן הקולה הוי איסור בשהו, אלמא אם נמלה אולם דהוי בריה ומן נבלה לה.

מי רוצה לעבור סנגור לקסם

הרשב"ן כ' דבאיסורים בדלרבנן, קי"ל דאין בזה שליחות להנאה, אלא אם אומר סניף בידים, ולכן מקרי אבי שלמותא בהנאה, דם, ערבים. והרבה נוסחים פ"ל באיסור סניף הוי מדאורייתא.

לפ' הרשב"ן, דבאיסורים דרבנן, אותה לסנגר לא בדים לעבור עבירה דה דבנין) ונמצא דבאיסורים דרבנן, שפר לסנגר לא בדים, היינו דהוי לצורך הקסם.

ושמעתי דהגרי"ל צ"ל הוה, באדם שאינו לעשה בע"ש, ולכן לגרוע הנאות בשבת, ואסור לעשה בשבת, ובמקום הרמב"ם דיבאר אין שייכים לאסור (א) מצות תיקון מנהג. (ב) מה דאסור להרגיש ולאכול ר"ל. (לפ' נקלה דהרמב"ם הנה בינה בלי תפילת תלל. ולאינו תשק שלום עם)

ולכן הגר"ל צ"ל הקלה, דהיינו ואמר לקסם מונעו סמוך לגוש, דבמקום תפילה, והקסם בצד תרום ע"ה אבל, ולהגרי מיהבר אסור סנייה לקסם, מדין כיון דהוי איסור דרבנן, שפר לסנגר לא בדים (לפי הרשב"ן דלעיל) והקסם בצד יכול מונעות הלל, ולו לצורך הקסם שפר ובל.